

[Svend Jørgensen.]

under Rationeringen vilde medføre en Udvidelse af Arealet med de egentlige Sukkerroer.

Beklageligt er det naturligvis, hvis Sukkersaftroproduktionen gav Anledning til Sortbørshandel. Det hævdes imidlertid af kyndige Kredse, at ca. 80 pCt. af Saftroerne nu maa siges at være under tilbørlig Kontrol. Paa Lolland-Falster, hvor denne Dyrkning kun sker i forholdsvis ringe Omfang, er det i hvert Fald mit Indtryk, at det sker under legale Former, lige fra Dyrkningen til Detailhandelen.

Endelig vil jeg i denne Forbindelse henvende Opmærksomheden paa Lovforslagets § 10. Denne Paragraf indeholder ret strenge Straffebestemmelser for Overtrædelse af Loven. Kommer man under Vejrr med Uregelmæssigheder i saa Henseende, vilde det derfor være rimeligt, at man benyttede denne Paragraf og statuerede nogle Eksempler til Skræk og Advarsel for ligesindede. Men som sagt, det er alt sammen Ting, som vi kan forhandle om i et Udvalg.

Som Helhed kan mit Parti slutte sig til det foreliggende Lovforslag; og jeg tillader mig derfor paa mit Partis Vegne at anbefale det til hurtig Behandling i det høje Ting.

Ragnhild Andersen: Da mit Partis Ordfører er forhindret i at være til Stede ved denne Lejlighed, skal jeg paa min Gruppes Vegne fremføre mit Partis Syn paa det foreliggende Lovforslag.

Vi er, som vi ogsaa var sidste Aar, af den Opfattelse, at det er nødvendigt at have en saadan Bemyndigelseslov vedrørende Sukkerproduktionen og Handel med Sukker. Herom er vi altsaa ikke uenige. Det er vel bemærkelsesværdigt at se den Enighed, der er opnaaet om dette Lovforslag allerede paa nuværende Tidspunkt. Forslaget har faaet Tilslutning fra Overbestyrelsen for Sukkerroedyrkerforeningerne og fra Fabrikkerne og har her i det høje Ting faaet Tilslutning saavel fra det konservative Parti som fra Venstre. Det er minsandten en saa rørende Enighed, at man næsten synes, det bliver en lille Smule for meget af det gode.

Der er nemlig det bemærkelsesværdige ved denne Sag, at da vi sidste Aar diskuterede Sukkerordningen her i det høje Ting, havde den højtærede Handelsministers Parti slet ikke de samme Synspunkter; det fremgaar tydeligt af det Lovforslag om en Sukkerordning, der foreligger her i Dag, at det slet ikke bygger paa de Erfaringer, den højtærede Handelsministers Parti har ind-

høstet ved tidligere Lejligheder, ikke mindst under Debatten i Fjor.

Jeg kan derfor godt forstaa det ærede Medlem Hr. Poul Hansens (Kalundborg) Æggedans for at forsvare Lovforslaget, da han kom ind paa de mange forskellige Omraader, som man stillede Ændringsforslag paa i Fjor; det var jo slet ikke saa lidt. Men det nytter ikke, ærede Medlem. Det kan ikke bortforklares, at Regeringspartiet her fremlægger et Forslag, som i sine Principper og Synspunkter er en Videreførelse af Venstre-regeringens Politik. Trods en Produktionsforøgelse fra 195 000 t i Fjor til 201 000 t i Aar er den højtærede Handelsminister lige saa ængstelig for, at Arealtegningerne skal gaa ned, som Venstre-regeringen var det i Fjor. Denne Ængstelse giver sig Udslag i en stadig Forhøjelse af Arealtillægget. Vi fik en Forhøjelse af dette Arealtillæg i Fjor, takket være et Flertal her paa Rigsdagen, men der var ikke Enighed derom. Den højtærede Handelsministers Parti var heller ikke enigt deri, men vi fik det. Og nu møder den højtærede Handelsminister med endnu et Arealtillæg til Dyrkerne. Det er en Forhøjelse, for saa vidt som man begynder med Tillægget paa 10 Øre pr. Dobbeltcentner allerede ved 35 000 ha, hvor man sidste Aar begyndte med Tiørestillægget ved 39 200 ha, og man ender med et Tillæg paa 50 Øre pr. Dobbeltcentner, hvor Regeringsforslaget sidste Aar ikke naaede højere end til et Maksimum paa 40 Øre ved 44 000 ha.

Ogsaa Prisen pr. leveret Dobbeltcentner Roer, som Fabrikkerne skal betale Dyrkerne, foreslaas af Regeringen forhøjet med 6 Øre til 505 Øre. Dette betyder ogsaa en Videreførelse af Venstres Linie. Begrundelsen er den sædvanlige, at Arbejdslønnen er steget.

Jeg vil gerne hertil føje et Par Bemærkninger, dels om den forhøjede Roepris, der er en Følge af den socialdemokratiske Regerings Videreførelse af Venstres Linie, dels om den forhøjede Arbejdsløn, som man paa-staar er Grundlaget for Forhøjelsen af Prisen pr. Dobbeltcentner. Jeg vil gerne bede den højtærede Formand om Tilladelse til et Par Citater i denne Forbindelse. Man har gennem Aarene haft travlt med at forhøje Roeprisen, og den er undergaaet en kolossal Forhøjelse i Løbet af Krigens Aar. Det fremgaar af Statistiske Meddelelser fra 1945, Landbrugsstatistikken, Side 139, hvor der er en Redegørelse for Udviklingen af Roeprisen. I 1938 var Roeprisen 247 Øre pr. Dobbeltcentner, i 1945 er den oppe paa 573 Øre og i 1946 paa 591 Øre pr. Dobbeltcentner. Man vil altsaa se, at den befinder